

Nogle af udvalgets spørgsmål til integrationsministeren og udenrigsministeren og disses svar herpå

Spørgsmål 19 og udenrigsministerens svar herpå og spørgsmål 20 og integrationsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 19:

Ministeren bedes oversende sit talepapir fra samrådet den 30. maj 2007, vedrørende UUI L 197 – samrådspm. B (om bekæmpelse af menneskehandel og samkøring af oplysninger om evakuerede m.v.).

Svar:

Lad mig indlede med at nævne, at Danmark ikke har en ambassade i Nigeria. Vi har heller ikke fra andre lande i regionen en ambassadør, som er sideakkrediteret til Nigeria og end ikke en rejsende ambassadør, da Nigeria ikke har ønsket at give agrément til en sådan. Danmark er alene repræsenteret ved et honorært Generalkonsulat, som varetager de konsulære opgaver for danske statsborgere i Nigeria. Generalkonsulatet har til huse i Lagos og ikke i hovedstaden Abuja.

En præcis vurdering af den løbende udvikling i sikkerhedssituationen i landet kan Udenrigsministeriet kun få gennem en direkte tilstedeværelse i landet eller, lidt mindre præcise vurderinger, ved sideakkreditering og Danmarks ambassade blev altså lukket i 2000. Udenrigsministeriet følger derfor begivenhederne i Nigeria mere indirekte, herunder gennem kontakter med andre lande der har repræsentationer i Nigeria, gennem EU-samarbejdet og gennem den vestafrikanske regionale samarbejdsorganisation, ECOWAS, som har hovedkontor i Nigerias hovedstad Abuja.

Det stillede spørgsmål består af to dele. For det første en vurdering af den nuværende sikkerhedssituation i Nigeria og for det andet hvordan ministeriet tager hensyn til situationen for hjemvendte handlede kvinder, når sikkerhedssituationen i et land vurderes. Med udgangspunkt i mine indledende bemærkninger vil jeg fokusere på spørgsmålets første del.

Nigeria er en af Afrikas stormagter. Det er Afrikas folkerigeste stat og Nigeria har den største muslimske befolkningsgruppe på kontinentet – der udgør omtrent halvdelen af landets befolkning på i alt mere end 130 millioner. Der findes mere end 250 etniske grupper i landet. På trods af, at Nigeria er den ledende olieproducent i Afrika syd for Sahara er landet fortsat kendetegnet ved udbredt fattigdom.

Nigeria er et land præget af politisk motiveret vold med religiøse og etniske undertoner. Senest har især bortførelser af udlændinge samt generelle uroligheder i Niger deltaet, hvor olieudvinningen finder sted, giver anledning til bekymring. Området er præget af væbnede gruppers kampe mod hinanden og myndighederne om kontrollen over olieressourcerne. Militante etniske og kriminelle grupper har haft fordel af en generel utilfredshed blandt befolkningen i Niger-deltaet over manglende andel i olieindtægterne – delta-området er et af de fattigste i Nigeria og dermed i verden. Nigeria er generelt plaget af en meget høj kriminalitetsrate, hvor overfald, røverier og drab er udbredt.

Korruption er et altoverskyggende problem i alle samfundssammenhænge. Obasanjo-regeringen har haft korruptionsbekæmpelse som en mærkesag. Enorme pengestrømme genereret af olieproduktionen, kombineret med generelt lave lønninger til offentligt ansatte, er imidlertid fortsat en kombination der er afgørende for korruptionens udbredelse. Nigeria betragtes som et af verdens mest korrupte lande (bl.a. med stærkt korruperede politimyndigheder og domstole) og figurerer som nr. 142 af 163 lande på Transparency International Corruption Perception Index (2006).

Der har senest været afholdt delstatsvalg i Nigeria d. 14. april 2007 og efterfølgende præsident – og nationalformsamlingsvalg den 21. april. Den siddende præsident, Obasanjo, vandt det første frie valg efter militærdiktaturet i 1999 og blev genvalgt i 2003. Han efterlevede forfatningen og stillede ikke op til en ny valgperiode i